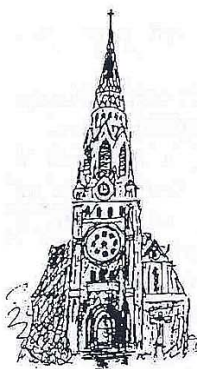

2005. Szent György havának
10. napján

BÉKEHÍR

Magdolnavárosi Szent László Plébánia lapja

14. szám

A FÖLTÁMADOTT

*Latrok között, a gyászos, csonka péntek,
Hasadt kárpitja a mogorva égnek,*

*Az ecet és epe, a szörnyű lándzsa
Már messze, régen elmaradt utána.*

*Kín és halál csak kusza, kurta álom,
És élni, élni jó e szép világon.*

*Mögötte áldott harminchárom éve,
Előtte: az öröm mély messzesége.*

*És negyven napra, hogy az égbe tartott,
Úgy hívták, vonták még a földi partok.*

*Oly idegenül tündökölt a menny még,
S oly szédítőnek tűnt a végtelenség.*

*Folyton lenézett, búcsut mondvá halkan,
És fájó szívvel szállt a szűz magasban.*

*S a ragyogó azúron át a lelke
A Genezáret kétségét kereste.*

(Juhász Gyula)

A tartalomból:

*Liturgikus naptár • Riport Boós Klárral • Nyugdijasok Klubja • A bűn és a megváltás •
Mese • Közös élményeink*

Liturgikus naptár

2005. április

- 2. szombat : Paolai Szent Ferenc, Prohászka Ottokár
- 4. hétfő : Gyümölcsoltó Boldogasszony
URUNK MEGTESTESÜLÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA (főnnep)
- 5. kedd : Ferrer Szent Vince
- 7. csütörtök : De la Salle Szent János
- 8. péntek : II.Rákóczi Ferenc, Széchenyi István
- 10. vasárnap : Szent Ezekiel
- 11. hétfő : Szent Szaniszló (püspök, vértanú)
- 12. kedd : Szent I.Gyula
- 13. szerda : Szent I.Márton (pápa)
- 14. csütörtök : Szent Tibor
- 16. szombat : Soubirous Szent Mária Bernadett, Szent Labre Benedek
- 21. csütörtök : Szent Anzelm püspök, egyháztanító)
- 23. szombat : Szent Adalbert (püspök, vértanú)
- 24. vasárnap : Szent György, Sigmaringeni Szent Fidél
- 25. hétfő : SZENT MÁRK EVANGÉLISTA (ünnep) (Szent Ervin)
- 26. kedd : Szent Anaklét, Szent Radbert
- 27. szerda : Szent Zita
- 28. csütörtök : Chanel Szent Péter, Szent Teodóra, Grignon Szent Lajos
- 29. péntek : Sziénai Szent Katalin (egyháztanító)
- 30. szombat : Szent V.Piusz (pápa)

2005. május

- 1. vasárnap : Szent József, a munkás, Szent Zsigmond, Szent Jeremiás
- 2. hétfő : SZENT ATANÁZ
- 3. kedd : SZENT FÜLÖP ÉS JAKAB APOSTOLOK (ünnep)
- 4. szerda : Szent Flórián (vértanú), Szent Guidó
- 7. szombat : Boldog Gizella, Szent Notke
- 8. vasárnap : URUNK MENNYBEMENETELE
- 9. hétfő : Boldog Gerhardinger Mária Terézia
- 10. kedd : Szent Jób
- 11. szerda : Szent Odó, Majolusz, Odiló és Hugó cluny-i apátok
- 12. csütörtök : Szent Néreusz és Szent Achilleusz, Szent Pongrác
- 13. péntek : Szent Szervácusz, Bogner Mária Margit
A Fatimai Boldogságos Szűz Mária
- 15. vasárnap : PÜNKÖSDVASÁRNAP (Szent Pachómiusz apát, Szent Zsófia)

Riport Boós Kláriveral, a nyugdíjas Klub vezetőjével:

Hogyan tért meg?

Hitéletem születésemtől kezdve egyenletes és kitartó volt. Vallásos családba születtem, óvodás és kisiskolás koromban az Irgalmas Nővérekhez jártam. Sajnos 5. osztálytól már világi tanítók vették át pedagógiai nevelésünket az 50-es évek eseményei miatt. Hitemet továbbra is gyakoroltam. Később megházasodtam. Mivel férjem református – az akkor uralkodó felfogás miatt– néhány évig nem mertem templomba járni.. Hitemet azonban nem hagytam el. Fiamat megkereszteltettem a katolikus templomban, megtanítottam imádkozni. Becsületes embert neveltem belőle, aki megállja a helyét az életben.

Tehát megtérnem nem kellett, mert az Irgalmas Nővérek nevelése olyan mély nyomot hagyott a lelkemben, hogy hitem mellett mindig kitartottam. Amikor ismét templomba járó ember lettem, úgy éreztem, mintha mindig is jártam volna, az egyházi énekeket sem felejtettem el.

Hogyan került a Béke térre?

Amikor újból templomba kezdtem járni, első utam Róbert Atyához vezetett. Akkoriban költöztünk ide a kerületbe, jelenlegi lakásunkba, közel a templomhoz. Róbert Atya kérelmet adott be ügyembe Paskay László bíboros úrhoz, aki házasságkötésünket gyökerében orvosolta. Azóta naponta járok szentmisére, és napi áldozó vagyok, immár 12 éve.

Mi az, ami kezdettől fogva vonzotta a templomhoz, az egyházhoz?

A templomba az orgonás misék, az ünnepek szertartásai vonzanak. Ha véletlenül 1 nap nem tudok misére jönni, nem érzem jól magam, hiányérzetem van. Ezen kívül szeretem a közös rózsafüzérmondást, a Bibliaórákat, az Imaórákat, a Karitászmunkát. Ezeknek a csoportoknak tagja is vagyok.

Mit csinál szabadidejében?

Szabadidőm nagyon kevés van, sok elfoglaltságot vállaltam az egyházon belül, amit örömmel végzek.

Elsősorban a kegyeleti hely ügyintézését, a vele kapcsolatos irodai tevékenységeket, a temetésekhez való előkészítést – a ravatalt, a virágdíszítést – a kegyeleti hely rendben tartását.

Vezetem a Nyugdíjasok Klubját (bővebben olvasható a következő cikkben).

Eljárok családokhoz az Egyházi Hozzájárulásért, közben elbeszélgetek az idős emberekkel.

Így jutottam el 3 olyan idős nénihez – jelenleg kettő 92 éves, egy 80 éves – akiknek nincs közeli hozzátartozójuk és segítségre szorultak. Kérésükre elvállaltam ügyes-bajos dolgaik intézését, hajuk ápolását, lakásuk tisztántartását 2 hetente 3 órában. Pár éve járok hozzájuk.

Részt veszek a templomtakarításokban és a Plébánia rendszeres takarításában is.

Szabadidőm az esti órákban van. Ezt szoktam kihasználni, színházba járok hetenként kedvezményes jeggyel. Nagyon kedvelem a zenés darabokat. Gyakran járok

az Erkel színházba és a Zeneakadémiára, de szívesen hallgatom meg a templomban rendezett hangversenyeket is.

A közösségekben, melyekben részt vesz, mit változtatna, hogyan formálná azokat?

A közösségekben jól érzem magam, megtaláltam bennük a helyemet. A közösséget maguk a közösségi tagok formálják. Ha jön egy új tag, új szint hoz a többiek életébe. Ezért is új tagokat kellene toborozni az imacsoportokba, karitászcsoportba!

Új kis közösségben is tevékenykedem, a könyvtárban Héjj Csabával és fiával Ádámmal. Szeretnék a könyvtár forgalmát fellendíteni. Ha sikerül a polcrendszert megkapnunk, új könyvekre is szeretnék szert tenni. Feladatunk: a fiatalok és idősebbek rendszeres olvasására szoktatása.

Boós Klári

Nyugdíjasok Klubja

Környékünkön sok az egyedülálló nyugdíjas, akiknek családtagjaik meghaltak vagy gyermekeik elköltöztek, ill. munkahelyük megszűnt és nagyon vágyódtak közösségbe.

Ezért 1998-ban létrehoztuk a Nyugdíjasok Klubját. A templomban is hirdettük a Klub megalakulását. Azóta megszakítás nélkül működik havonta 1 alkalommal, második csütörtökön du. 2-4 óráig találkozunk. A klubtagok templomba járó emberekből állnak, akik vallásosságukkal meghatározó egyéniségek.

Programjainkat igyekeztünk úgy megtervezni, hogy mindenki igényének megfelelő, örömteli, érzelmegazdag együttléte élvezhessen.

Sikerült olyan házaspárt találnunk Isten segítségével, akik sok éven át zárandokoltak Európa országaiban és diaképeiken megörökítették a látnivalókat. Ők vállalták több Plébánián, így nálunk is, élményeik átadását, vetítéssel és szakszerű magyarázattal, odaillő imákkal, rózsafüzér tizedekkel és egyházi énekekkel. Mély vallásosságukról tettek tanúbizonyságot előttünk, s mi ezért nagyon hálásak vagyunk tevékenységükért. Hetente 1 alkalommal történnek a vetítések.

Játékos kedvünk kielégítésére Ki mit tud-ot rendeztünk. Akinek kedve volt, részt vehetett énekekkel, verssel, történetek elmondásával, felolvasással stb.

Szerveztünk zárandokutakat is, évente 2 alkalommal, pályázat útján, az Önkormányzat támogatásával. Eljutottunk az ország legszebb tájaira: Sopron, Kőszeg, Szombathely, Zirc, Veszprém, Keszthely, Móriapócs, Eger, Mátraverebély-Szentkút, hogy csak egy párat említsek.

Nagyon szépen összekovácsolódott már kis közösségünk, 20 állandó tagunk van. Rájuk mindig lehet számítani, akár templomtakarításról, akár közös rózsafüzérmondásról vagy keresztútón való részvételről legyen szó.

A jövőben szeretnék elérni, hogy aktívan vegyenek részt a Plébániakönyvtár könyv kölcsönzésében. Havonta 1 alkalommal rendezünk közös kölcsönzési napot.

Klubdelutánjaink Agapéval zárulnak. Sütemények sütését a tagok szívesen vállalják. Aki nem tud sütni, üdítővel kínálja társait. A Nyugdíjas Klub tagjai szokták elvállalni a Plébánia különböző rendezvényeire is a sütemények sütését, pl. Erzsébet napi ünnepélyre, Szent László napi búcsúra.

A Nyugdíjas Klub tagjai nyitottak mindenki felé, akik magukénak vallják az alábbiakat:

Szeretet áradjon köztünk!
Szeretet gyúljon bennünk!
Szeretet töltsön el minket!
Add ezt nekünk Urunk!

Boós Klári
Nyugdijasok Klubja

A bűn és a megváltás fogalma Jánosnál

Miért szorul Jánosnál háttérbe az áldozat gondolata? Elsősorban azért, mert a bűnt mélyebben fogja fel, mint Szent Pál. Nem egy jogi sértésnek tekinti, sem adóságnak, amit el lehetne engedni. Nem valami tárgyi valóságnak, ami átruházható (vö. bűnbak). Nem is egy foltnak, amit le lehetne mosni az áldozatok vérével. A bűn Jánosnál létmód. Szinte mindig egyes számban szerepel. János nem bűnökről beszél, hanem egyetlen bűnről, ami egy Istennel szembeni állapot. Nevezi hazugságnak, önmagunk dicsőítésének, gyűlöletnek, gyilkosságnak, sötétségnek, rabszolgaéletnek. Az ember ebben az állapotban távol van Istentől és az igazságtól. Ennek az állapotnak legfőbb oka az, hogy az ember nem ismeri Istent. Ha ismernék, nem így élnének. Elidegenedtek Istentől: „Ti a hangját sem hallottátok soha, arcát nem láttátok, s ígéje nem marad meg bennetek, mert nem hisztek abban, akit Ő küldött” (Jn 5,37-38). Nincs meg bennetek Isten szeretete” (Jn 5,42). A zsidóság ennek a gyűlöletnek szimbólumává válik a negyedik evangéliumban. A 'zsidók' kifejezés sokszor nem etnikai értelemben szerepel, hanem teológiai jelentése van. A Betezda-füzdőnél a 'zsidók' kérdezik a bénától, ki gyógyította meg, mintha a béna nem lenne zsidó (Jn 5,10). (Ezt a teológiai értelmet később sokan nem vették figyelembe. Ezért a közép-korban előfordult, hogy a János-passió felolvasása után a nép átvonult a gettóba bosszút állni a zsidókon).

Mivel a bűn lényege Isten nem-ismerése, és ezáltal a Tőle való elidegenedés, ezért a megváltás úgy történik, hogy Isten kinyilatkoztatja igazi arcát. A megváltás jánosi felfogás szerint nem pusztán megbocsátás, vagy lemosás, hanem egy új ember megszületése. A bűn létmódjából a szeretet isteni létmódjába emeli át az embert. János újjászületésnek nevezi (Jn 3,3). A szeretet vonzza az embert, és újra közel hozza Istenhez. „Ha majd fölemelnek a földről, mindenkit magamhoz vonzok” (Jn 12,32). Isten a maga életét ajándékozza nekünk és így újítja meg életünket. Kinyilatkoztatja Önmagát és a tanítás megtisztít minket (Jn 15,3). Barátaivá tesz minket, mert mindent elmond önmagáról (Jn 15,15). Már Jeremiás is így ábrázolja az újszövetséget, mint Isten ismeretét és közelségét (Jer, 31,31). A keresztény alapvetően ebben a szeretetben hisz (1Jn 4,15).

Nekünk talán magától értetődőnek tűnik, hogy Isten szeret minket, de az ókorban ez nem volt így. Az ókori ember nem beszél Isten szeretetéről. Csak arról, hogy az ember vágyik Isten felé, de Isten nem törődik vele, Ő önmagát szemléli. Az ember méltatlan Istenhez. Több vallási rendszer még azt is elkerüli, hogy Isten alkotta volna az embert. Ezt a feladatot egy másodrendű istennek adta ki, a demiurgosznak. Az ókori ember számára azt megérteni és átélni, hogy Isten valóban szereti ezt a világot és az embert, igazi megváltás volt.

Ma is sok szenvedő kérdezi, hogy van-e valaki, akinek én fontos vagyok, aki szeretetből alkotta a világot? Amikor valaki rádöbben és átéli, hogy a világ szeretetből szü-

letett, új élet kezdődik számára. A szeretet ugyanis teremtő erő, valóság. (...) Jézus nem egyszerűen elmondta, hogy Isten szeretet, hanem Ő szeretett, egészen a halálig. (...)

Az a fajta büntudat, amit Szent Pál feltételez, amit átélt Szent Ágoston és Luther, a mai emberből hiányzik. Kevés ember érzi úgy, hogy szörnyű helyzetben van /bűnei miatt, hogy be kellene tartania valamilyen törvényt, de képtelen rá. Ezért nem megkönnyebbülés számára, amikor megtudja, hogy Krisztus magára vette a törvény átkát. Sokkal inkább átéli viszont azt, hogy a bűn elidegenedés, hazugságban, szeretetnélküliségben élés. A mai ember is beismeri, hogy nincs meg az életében a harmónia, hogy nem ismeri a világ és az élet igazi titkát, hogy a maga erejéből a saját életét nem tudja megoldani. Új életre van szüksége. Ennek elfogadásában segíthet a jánosi megváltástan.

Székely János (egyetemi biblikum tanár)

Közös élményeink

ISTEN ÉLTESSE RÓBERT ATYÁT!

dr. Hajnal Róbert plébános atya szép nemzeti ünnepünk napján, március 15.-én született. Az idén 70 éves atyát több egyházközségi közösség külön-külön is köszöntötte. Templomunk felnőtt kórusának tagjai például szabadtéri keresztút-járáson vettek részt a Pilisben és azt követően tették emlékezetessé Róbert atya számára az ünnepet.

A képviselőtestület tagjai virágvasárnap délelőttjén, az egész templomi közösség nevében, a következő Sík Sándor vers kíséretében kérte Isten - további - áldását Róbert atya részére:

Te Deum (Sík Sándor)

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.
Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat
s nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltém a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég aki voltam,
hála legyen.

Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet
és megfuthattam a kicsik futását
és futva futhatok az Érkező elé
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen!
hála legyen, Uram!
hála legyen!

A Plébános Úr köszönő szavak között mondta el, hogy ő papi- és magán életét nem tudja különválasztani, és valóban családjának tekinti a plébánia híveit. Kiemelte, hogy külön öröm volt számára az a lélekbemarkolóan szép passió, melyet a templomba járó gyerekekből és fiatalokból álló kórus adott elő. Egyúttal mindannyiunk nevében megköszönte a kórusvezető munkáját.

MEDVEFARM

A szokásos januári szánkós kirándulás idén is szokásos módon megtartottuk, csak a szokásostól eltérően a hó hiányzott. Így a szánkózásra alkalmas dombok helyett a Veresegyház melletti Ivacsra kirándultunk, hogy megnézzük a Medve-otthont. Több mint 30 medve látható itt, mesterségesen kialakított barlangokban. A medvék mellett farkasok, és állítólag vadászgörények, vaddisznók is megtekinthetőek, bár ez utóbbiakat mi nem láttuk. A macik azonban nagyon aranyosak voltak, igencsak örültek a tőlünk kapott szendvicstaraboknak, amiket kisebb „műsorral” honorált meg egy-egy példányuk. Volt azonban olyan is köztük, aki csak fel-alá járkált, és ügyet sem vetett a körülötte zajló dolgokra. Sok érdekességet tudhattunk meg a medvékről a park körül kihelyezett leírásokból, de a látottak azért vegyes érzésekkel töltötték el minket. Egyes mackók valóban jól érezték magukat, de voltak olyanok, amiken nagyon látszottak a fogvatartott állatok jellegzetes vonásai. Akit bővebben érdekel a dolog, annak azt ajánlom, hogy látogasson el Ivacsra, vagy ha nem teheti, nézze meg a macikról készült képeket a medve otthon hivatalos oldalán (<http://www.medveotthon.hu>). Az otthont egy alapítvány hozta létre, amelynek a működéséhez a helyszínen is hozzá lehetett járulni, de akik megtehetik átutalással is segíthetik őket. Az alapítvány neve:

Veresegyházi Medveotthon Fejlesztéséért Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány
Számiaszámuk: 6600001111037187

Ati

FARSANG

Idén is, mint minden évben a Béke tér életében eljött a farsang. Szokásunkhoz híven először a kicsik, majd utána a nagyobbak bálján mulatoztunk. Róbert atya, és Gyula atya jó előre kihirdette ezt a programot, főképp a kisebbeknek, mert a nagyok maguk szervezték, így sok kis hívő gyűlt össze szombaton háromtól. Természetesen kötelező volt a jelmez mindenki számára, voltak lelkes szülők is, akik beöltöztek. A zsűri egy 3 tagú bizottságból állt, akik nagyon nehezen, és hosszas gondolkodás után eldöntötték a helyezést. Hangulatfokozás végett egy béke téri táncoslábú fiatalember - Hajósi Áron – adta át tudását az apróságoknak. Miután mindenki feloldódott, úgy táncoltak, mintha mindig is ezt csinálták volna. Jól ki is fáradtak, már csak páran taposták a parkettet, és sajnos a tánctanárnak is mennie kellett. Elérkezett a vetélkedők ideje. Sok jutalom állt Vica rendelkezésére, amit mindenképpen szét szeretett volna osztani. Sok játékot eszeltünk ki, sok büszke nyertes tömhte meg magát nyálánságokkal, de a veszteseket is kárpótoltuk, hisz belőlük is csak egy van. 6 órakor befejeződött a gyerkőcök farsangja, és átvették helyüket a nagyobbak.

Mi is, mint az ifjancok, kidíszítettük a termünket, ami fent volt az emeleten Róbert atya lakosztálya mellett, aki szerintünk nem igazán tudott aludni tőlünk... de hát elvégre egyszer van egy évben farsangi bál a béke tériek között. Szóval elkészítettük az edelt, befejeztük a díszítést, megjöttek az emberek is, voltunk vagy húszan, és elkezdődtek a játékok. Ezeket nagyon élvezte mindenki, egy-két ember igen-igen viccesen adta elő magát. Érdekes dolgokat találtunk ki, amiből a végén még érdekesebb dolgok „sültek ki”. Sokat neveltünk, meg is feledkeztünk az idő múlásáról. Egyre többen szállingóztak haza, amikor közeledett az éjféli, és Róbert atyát is hagynunk kellett pihenni. Így összepakoltunk és csendben távoztunk haza.

Lumbricus

LIBEGŐS KIRÁNDULÁS

Szintén tradíció plébániánkon nagybőjtben a Budakeszi – Makkosmária – János-hegy kirándulás, ami Budakeszin keresztúttal kezdődik. Az idén a nagy hó először kisebb akadályt állított elénk a keresztútnál, de a befagyott kaput azért csak sikerült kinyitnunk. Miután végigértünk az állomásokon, ahol szinte mindenki aktívan részt vett a jelenetek felelevenítésében, elindultunk Makkosmáriára, az erdőn keresztül a friss hóban. Az utat hócsaták közepette tettük meg, és amikor odaértünk kis pihenés után hasonlóképp folytattuk. Építettünk hóembert is, majd megindultunk a János-hegy irányába. Normafánál megálltunk egy kis szánkózásra, ami (majdnem) mindenki számára felejthetetlen élményeket okozott. Utunk végén „lelibegtünk” a hegyről, gyönyörködve a csodálatosan szép hóval fedett tájban.

Ati

IFJÚSÁGI LELKIGYAKORLAT

Március 12-14-ig tartott idén az a lelkigyakorlat, amit dr. Szilágyi Mária szociális testvér tartott a Szolnoki család telkén. Sokan résztvettek ezen a plébániai ifjúság tagjai közül. A lelkigyakorlat sokat nyújtott a még keresőknek, a teljes szívből hívőknek, és azoknak is, akik elméjükkel is komolyan meg akarják érteni és ismerni Istent és felteszik kérdéseiket. Rendkívüli volt idén, hogy a fiatalabbak ún. kisközössége, és az egyetemisták ún. nagyközössége együtt tartotta ezt a lelkigyakorlatot. A körülmények nagyok voltak, mégis ez csak a szünetekben tűnt fel. Míg a fiatalok nem nagyon bírtak egy helyben maradni, a nagyobbak inkább a csendre vágytak és egy kis elmélkedésre, de hála Istennek, abban a nagy házban mindenki megtalálta a maga kis zugát, ahol nem zavarja a másikat. Az előadások és a beszélgetések alatt viszont megdöbbenő volt egymást hallgatni, rájönni, nekünk is vannak hasonló kérdéseink, vagy ha túl voltunk azon a kételyen, akkor segítettek egymást a tapasztalatainkkal. Azt hiszem, mindenki vitt magával egy kis útravalót innen.

medve

HÚSVÉTI LOCSOLÁS

A kisközösségektől eltávolodó városi ember egyre kevesebbre tartja a húsvéti locsolkodáshoz fűződő népi hagyományok értékeit, vagy annak mai formáit utasítja el. Meglehet, hogy ilyenkor a különféle illatszerek szerencsétlen keveredése okán egyfajta „szag” keletkezik a locsolt lányok hajában; az is lehet hogy fáradtságba kerül a sütemények elkészítése, a kézzel festett tojásokról már nem is beszélve. Ezek nyomán azonban mindig ott áll az öröm is: sokaknak ízlik az a sütemény, sokak gyönyörködnek azokban a kis műalkotásokban...

A lényeg, az igazi öröm azonban nem is ezekben van. Ahogyan a Húsvét sem a sonkáról és a fonott kalácsról, úgy a locsolkodás sem az öntözésről és az utána következő evés-ivásról szól. Ez egyszerűen egy nagyon szép közösségi alkalom! Itt a plébánián a cserkész fiúk csapatostul, más templomba járó fiúk pedig hármasnégyes csoportokban járják a lányokat. A legtöbben az év többi napján nem látogat-

nak el egymáshoz. Ez a nap arról szól, hogy az emberek egy kicsit törődnek egymással. A többi ehhez tartozó „körítés” szebbé, emlékezetesebbé teheti ezt a napot, de tudjuk, hogy a szokás igazi értelme azokon túl mutat.

Hajósi Áron

Mese (nem csak gyerekeknek)

A HÁROM FA

Volt egyszer három fa. Egymás mellett nőttek az erdőben. Barátok voltak, és - mint többnyire a barátok - ők is sokat beszélgettek egymással. Továbbá - mint többnyire a barátok - ők is teljesen különbözőek voltak, bár ugyanazon a helyen nőttek fel, és mindhárman nagyjából egymagasak voltak.

Az első fa szerette a szépet. A második fa szerette a kalandokat. A harmadik fa pedig szerette Istent. Egy napon fáink arról beszélgettek, mik szeretnének lenni, ha majd nagyok lesznek.

- „Ha felnövök, faragott kincsesláda szeretnék lenni, teli ragyogó drágakövekkel” - mondta az első fa.

A második fa nem ilyen dolgokra gondolt.

- „Ha felnövök, hatalmas hajó szeretnék lenni - mondta. -A kapitánnyal, egy nagy kutatóval együtt új országokat fogunk felfedezni.”

A harmadik fa közben az ágait rázta.

- „Én egyáltalán nem szeretném, hogy feldolgozzanak” - mondta.

- „Szeretnék itt maradni, ahol vagyok, és minden évben egyre magasabbra nőni, hogy én lehessen az erdő legmagasabb fája. Ha aztán rám néznek az emberek, látják, hogy Istenre mutatok.”

Teltek-múltak az évek, és egyszer csak három favágó érkezett az erdőbe.

- „Végre!” -kiáltott fel az első fa, amikor az első favágó kezdte kivágni őt.

- „Most fog valóra válni az álmom, hogy kincsesládika leszek.”

- „Remek!” -kiáltotta a második fa, amikor a második favágó őt kezdte kivágni.

- „Most megvalósulhat az álmom, hogy vitorlás hajó leszek.”

- „Jaj, ne!” -kiáltott fel a harmadik fa, amikor a harmadik favágó őt kezdte kivágni.

- „Akkor nem tudom többé Isten felé irányítani az emberek tekintetét.”

A favágók elvitték a három fát, amelyek közül kettő számára sokat ígérőnek nézett ki a jövő. De nemsokára mindhármuknak el kellett temetniük az álmaikat. A helyett hogy szép kincsesládikát faragtak volna belőle, az első fát állatoknál használatos csúnya etetővályúvá, jászollá dolgozták fel. Kecses vitorlás helyett egyszerű halászcsonak lett a második fából. A harmadik fából pedig semmi sem készült. Csak gerendát fűrészelték belőle, és ott hagyták az építőmunkás kertjében.

Az élet folyt tovább. Évek teltek el. A három fa lassacskán megtanult együtt élni széttört álmaival. Egy hideg, téli estén aztán egy csapásra megváltozott az első fa élete. Egy csecsemő született ezen az éjjelen -nyilvánvalóan nem közönséges gyermek. Angyalok énekeltek. Pásztorok és királyok jöttek, hogy meglátogassák. Kitalálod, melyik jászolt használta az édesanya bölcső gyanánt? Amikor az első fa felfogta, mi is történt, szíve megtelt örömmel.

- „Mégiscsak megvalósultak az álmaim” -mondta.

- „Nem raknak ugyan tele arannyal és drágakövekkel, de én hordoztam a világ legnagyobb kincsét.”

Tovább telt-múlt az idő, összesen mint- egy harminc év, és egy napon végre megváltozott a második fa élete is. Kint volt éppen a tó közepén, amikor szörnyű vihar kerekedett. Erősen fújt a szél, és olyan magasra csaptak a hullámok, hogy a kis csónak már azt gondolta, el kell süllyednie. Ám ekkor valami hihetetlen dolog történt. A rajta tartózkodó férfiak egyike felállt.

- „Hallgass el, némulj meg!” -mondta a szélnek és a hullámoknak. És azok engedelmeskedtek neki.

Amikor a második fa megértette, mi is történt, az ő szíve is megtelt örömmel. „Mégiscsak megvalósultak az álmaim - mondta.

- „Nem szállítottam ugyan nagy felfedezőt, de a menny és a föld Teremtőjét vihettem.”

Nem sokkal ezután a harmadik fa élete is megváltozott. Jött egy ács, és elvitte magával. Megrökönyödésére azonban nem valami szép dolgot készített belőle, még csak nem is valami hasznosat. Ehelyett durva fakeresztet ácsoltak belőle.

- „Az a fajta kereszt ez, amit a katonák használnak bűnözők kivégzésére” -gondolta a fa rémulten. Valóban a vesztőhelyre vitték. Ott a dombtetőn rászögeltek egy halálra ítélt férfit.

Tulajdonképpen ennek kellett volna a legborzalmasabb napnak lennie a fa életében, ha nem lett volna ott az a valaki: A rajta kínok kínját szenvedő férfi nem egy szokásos bűnöző volt, akinek a saját büntetetei miatt kellett bűnhődnie. Igazából ártatlan volt. Jézus Krisztus volt ő, Isten Fia, aki a világ bűneiért halt meg. Amikor a harmadik fa rájött, mi is történt, ujjongott a szíve az örömtől.

- „Mégiscsak megvalósulnak az álmaim” - mondta.

- „Nem én leszek ugyan a legmagasabb fa az erdőben, de ettől a naptól kezdve mint Jézus Krisztus keresztje újból és újból Istenre fogom irányítani az emberek tekintét.”

Lynda Neilands

Kedves gyerekek!

Reméljük, tetszett ez a kis mese, mely több tanulságot is tartalmaz. Ha ügyesen megfogalmaztatok, hogy számotokra mi volt a mondanivalója a történetnek, akkor a legjobbakat jutalmazzuk egy tábla csokival, sőt(!) a következő számban le is közöljük, amit írtok. /Beküldési határidő: 2005. április 30. korhatár: 14 év./ Írásaitokat le tudjátok adni a plébánián bármelyik atyánál, vagy ha van Internet-hozzáférhetősegetek, akkor a hajosi@mail.kozut.hu címre lehet küldeni.

KÖSZÖNJÜK és SOK SIKERT!

APRÓHIRDETÉS

36 m²-es 1 szoba összkomfortos gázfűtésű, bebútorozott, második emeleti lakás, templomba járó, leinformálható személynek albérletbe kiadó a Béke térhez közel, olcsón. Érdeklődni lehet Gyula atyánál.

BÉKE TÉRI PROGRAMOK

2005

Április 16. szombat

KIRÁNDULÁS A NAGY-HIDEG-HEGYRE

Találkozó: fél 9-kor a Béke téren / Költsége: kb. 500 Ft

Hozz magaddal: étel, ital, esőkabát, diákigazolvány, jókedv

Április 17. vasárnap

GITÁROS MISE (9-ES MISE)

GITÁROS SZENTSÉGIMÁDÁS (16³⁰-TÓL)

Előadást tart: Kun-Szabó Zoltán

Május 1. vasárnap

MAJÁLIS A TEMPLOMKERTBEN

Találkozó: folyamatosan lehet csatlakozni a délelőtti misék után

Hozz magaddal: barátokat, jókedvet, játékokat, lányok sütit, fiúk üdítőt

(Költség: 300 Ft, ha készítünk közös bogrács-ebédet)

Május 21. szombat

NAGYMARISI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Találkozó: 7 órakor a Béke téren a kereszt előtt, vagy negyed 8-kor a Rákosrendező Pályaudvaron

Hozz magaddal: sárga énekeskönyv, diákigazolvány, 350 Ft útiköltség, étel, ital

Június 4. szombat

KIRÁNDULÁS A PILISBE

Találkozó: fél 9-kor a Béke téren a kereszt előtt / Költsége: kb. 500 Ft

Hozz magaddal: diákigazolvány, étel, ital, jókedv

VÁRUNK **TÉGED** IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javaslataikat:

tel.: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 06-20-331-9588 (Hajósi Áron)

web: www.szentlaszlo.tk (folyamatosan új képekkel, hírekkel) **!!!ÚJ CÍM!!!**

e-mail: hajosi@mail.kozut.hu

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu